

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 38/19

Λουξεμβούργο, 21 Μαρτίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-465/17
Falck Rettungsdienste GmbH κ.λπ. κατά Stadt Solingen

Οι κανόνες για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων δεν ισχύουν για τις υπηρεσίες διακομιδής ασθενών που παρέχονται, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις

Ο δήμος Solingen (Γερμανία), αφού κάλεσε ορισμένα κοινωφελή σωματεία να υποβάλουν προσφορές, ανέθεσε το 2016 τη σύμβαση που είχε ως αντικείμενο τις υπηρεσίες διάσωσης, για διάστημα πέντε ετών, σε δύο από τα σωματεία αυτά. Η σύμβαση αφορούσε ειδικότερα την περιθαλψη ασθενών που χρήζουν άμεσης βοήθειας από διασώστη επικουρούμενο από διασώστη βασικής εκπαίδευσης και τη διακομιδή με ασθενοφόρο ασθενών που περιθάλπονται από διασώστη βασικής εκπαίδευσης επικουρούμενο από εθελοντή διασώστη (η δεύτερη αποκαλούμενη εφεξής «ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο»).

Η εταιρία Falck Rettungsdienste και ο όμιλος Falck A/S, στον οποίο ανήκει η Falck Rettungsdienste (στο εξής, από κοινού: Falck), προσέφυγαν ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων ζητώντας να διαπιστωθεί ότι η εν λόγω ανάθεση είναι παράνομη ελλείψει προηγούμενης δημοσίευσης προκήρυξης σύμβασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της οδηγίας για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων¹.

Στο πλαίσιο αυτό, το Oberlandesgericht Düsseldorf (εφετείο Ντίσελντορφ, Γερμανία) ερωτά το Δικαστήριο εάν οι συμβάσεις εμπίπτουν στην έννοια των «υπηρεσιών πρόληψης κινδύνων» τις οποίες το άρθρο 10, στοιχείο η΄, της οδηγίας 2014/24 εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής των κλασικών κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπό την προϋπόθεση ότι αντιστοιχούν σε συγκεκριμένους κωδικούς του CPV [Common Procurement Vocabulary (κοινού λεξιλογίου για τις δημόσιες συμβάσεις)] και παρέχονται από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις. Οι υπηρεσίες αυτές εμπίπτουν ενδεχομένως στην έννοια των «υπηρεσιών ασθενοφόρων για τη διακομιδή ασθενών», που υπόκεινται σε απλουστευμένο καθεστώς σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Το Oberlandesgericht Düsseldorf ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει την έννοια των «μη κερδοσκοπικών οργανώσεων ή ενώσεων».

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, κατά το άρθρο 10, στοιχείο η΄, της οδηγίας, οι κλασικοί κανόνες για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, περιλαμβανομένης της υποχρέωσης προς δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της προκήρυξης σύμβασης, δεν ισχύουν για τις δημόσιες συμβάσεις που αφορούν υπηρεσίες πολιτικής άμυνας, πολιτικής προστασίας και πρόληψης κινδύνων, υπό τη διπλή προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες αυτές αντιστοιχούν σε συγκεκριμένους κωδικούς CPV (εν προκειμένω, στον κωδικό που αντιστοιχεί στις «υπηρεσίες διάσωσης» ή στον κωδικό που αντιστοιχεί στις «υπηρεσίες ασθενοφόρων») και παρέχονται από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις. Πλην όμως η εξαίρεση αυτή από την εφαρμογή των κανόνων για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων περιλαμβάνει εξαίρεση της εξαίρεσεως, υπό την έννοια ότι δεν ισχύει για τις υπηρεσίες ασθενοφόρων για τη διακομιδή ασθενών, οι οποίες εμπίπτουν στο απλουστευμένο καθεστώς σύναψης δημοσίων συμβάσεων.

¹ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η **περίθαλψη χρηζόντων άμεσης βοήθειας ασθενών η οποία παρέχεται εντός ασθενοφόρου άμεσης βοήθειας από διασώστη/διασώστη βασικής εκπαίδευσης και η ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο** δεν συνιστούν ούτε «υπηρεσίες πολιτικής άμυνας» ούτε «υπηρεσίες πολιτικής προστασίας», αλλά **εμπίπτουν στην έννοια της «πρόληψης κινδύνων»**. Ειδικότερα, από τη γραμματική και συστηματική ερμηνεία της οδηγίας προκύπτει ότι η «πρόληψη κινδύνων» αφορά τόσο τους συλλογικούς όσο και τους ατομικούς κινδύνους.

Το Δικαστήριο παρατηρεί εν συνεχεία ότι η εξαίρεση από τους κανόνες για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων η οποία προβλέπεται υπέρ των υπηρεσιών πρόληψης κινδύνων ισχύει μόνον όσον αφορά ορισμένες υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης που παρέχονται από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις και δεν πρέπει να επεκταθεί πέραν του απολύτως αναγκαίου μέτρου. **Η μη εφαρμογή των κανόνων για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων συνδέεται επομένως άρρηκτα με την ύπαρξη υπηρεσίας έκτακτης ανάγκης.**

Το Δικαστήριο συμπεραίνει ότι η **περίθαλψη χρηζόντων άμεσης βοήθειας ασθενών** η οποία επιπλέον παρέχεται εντός ασθενοφόρου άμεσης βοήθειας από διασώστη/διασώστη βασικής εκπαίδευσης **καλύπτεται από τον κωδικό που αντιστοιχεί στις «υπηρεσίες διάσωσης»**. Αντιθέτως, η **ειδική διακομιδή με ασθενοφόρο** δεν καλύπτεται από τον κωδικό που αντιστοιχεί στις «υπηρεσίες ασθενοφόρων» παρά μόνον αν μπορεί να στοιχειοθετηθεί, **δυσνητικώς τουλάχιστον, έκτακτη ανάγκη, ήτοι στην περίπτωση που πρέπει να διακομισθεί ασθενής ως προς τον οποίο υφίσταται κίνδυνος να επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας του κατά την εν λόγω διακομιδή, ο δε κίνδυνος αυτός πρέπει να μπορεί να εκτιμηθεί αντικειμενικώς**. Συνεπεία του ως άνω κινδύνου, η διακομιδή αυτή πρέπει να **διενεργείται από κατάλληλα εκπαιδευμένο στις πρώτες βοήθειες προσωπικό**. Στις περιπτώσεις αυτές, οι γενικοί κανόνες για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων (περιλαμβανομένης της υποχρέωσης για προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης σύμβασης στην Επίσημη Εφημερίδα) δεν εφαρμόζονται, υπό την προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται από μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οργανώσεις ή ενώσεις οι οποίες **αποσκοπούν στην επιτέλεση κοινωνικού έργου, δεν έχουν εμπορικό σκοπό και επενδύουν εκ νέου τα τυχόν κέρδη** προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός τους εμπίπτουν στην κατά την οδηγία έννοια των «**μη κερδοσκοπικών οργανώσεων ή ενώσεων**». Κατά συνέπεια, η οδηγία αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία κατά την οποία κοινωφελή σωματεία που αναγνωρίζονται ως οργανώσεις πολιτικής προστασίας και πολιτικής άμυνας θεωρούνται «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις ή ενώσεις» χωρίς η αναγνώριση του καθεστώτος κοινωφελούς σωματείου να εξαρτάται, βάσει του εθνικού δικαίου, από την επιδίωξη μη κερδοσκοπικού σκοπού.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582